

член 26, параграф 4 от белгийския Закон от 6 януари 1989 г. за Арбитражния съд (понастоящем наречен Конституционен съд), изменен със Закона от 12 юли 2009 г., разглеждани поотделно или във връзка с разпоредбите на член 9, параграф 2 от посочения Специален закон от 6 януари 1989 г., да изискват от националните съдилища да поставят на висшестояща национална юрисдикция (в случая горепосочения Конституционен съд) всеки преюдициален въпрос, свързан с тълкуването на разпоредби на правото на Европейския съюз, които се прилагат пряко и с предимство във вътрешния правен ред, когато тези разпоредби са възпроизведени и в националната Конституция и посочените съдилища предполагат, че в рамките на споровете, с които са сезирани, тези разпоредби са нарушени, като в резултат от всичко това посочените съдилища се оказват лишени от възможността да прилагат непосредствено правото на Европейския съюз, най-малкото в хипотезата, при която горепосочената висшестояща юрисдикция вече се е произнесла по идентичен въпрос?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Palermo (Италия) на 5 януари 2011 г. — Наказателно производство срещу Fabio Caronna

(Дело C-7/11)

(2011/C 80/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Palermo

Страна в главното производство

Fabio Caronna

Преюдициални въпроси

1. Параграф 2 на член 77 от Директива 2001/83/ЕО⁽¹⁾ трябва ли да се схваща в смисъл, че и фармацевтите са длъжни да получат разрешение за разпространение на едро на лекарствени продукти или намерението на общностния законодател е било да освободи фармацевтите от изискването за подобно разрешение, както изглежда от прочита на съображение 36?
2. Какво е правилното тълкуване, което следва да се даде на правната уредба на разрешението за разпространение на лекарствени продукти, предвидено в членове 76—84 от Директива 2001/83/ЕО, с особена препратка към необходимите изисквания фармацевт (схващан като физическо лице, а не като дружество), който в това си качество вече е получил в националния правен ред разрешение да продава на дребно лекарствени продукти, да може да извършва и разпространение на лекарствени продукти?

⁽¹⁾ ОВ L 311, 2001 г., стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Dublin Metropolitan District Court (Ирландия) на 10 януари 2011 г. — Denise McDonagh/Ryanair Ltd

(Дело C-12/11)

(2011/C 80/27)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Dublin Metropolitan District Court

Страни в главното производство

Ищец: Denise McDonagh

Отговорник: Ryanair Ltd

Преюдициални въпроси

1. Представяват ли обстоятелства като затварянето на европейското въздушно пространство поради изригването на вулкана Eyjafjallajökull в Исландия, което предизвика мащабно и продължително прекъсване на пътуванията по въздуха, нещо повече от „извънредни обстоятелства“ по смисъла на Регламент № 261/2004⁽¹⁾?
2. Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, изключва ли се при такива обстоятелства задължението за осигуряване на грижа на основание членове 5 и 9?
3. Ако отговорът на въпрос 2 е отрицателен, невалидни ли са членове 5 и 9, след като те нарушават принципа на пропорционалност и принципа на недопускане на дискриминация и принципа на „справедливо равновесие на интересите“, закрепен в Конвенцията от Монреал, и членове 16 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз?
4. Трябва ли задължението по членове 5 и 9 да се тълкува в смисъл, че съдържа мълчаливо ограничаване като времево и/или парично ограничаване при осигуряване на грижа в случаите, когато отмяната е в резултат на „извънредни обстоятелства“?
5. Ако отговорът на въпрос 4 е отрицателен, невалидни ли са членове 5 и 9, при положение че те нарушават принципа на пропорционалност и принципа на недопускане на дискриминация, принципа на „справедливо равновесие на интересите“, закрепен в Конвенцията от Монреал, и членове 16 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).